

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
К-По₂ бр.45/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 10.11.2011. године

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на наставак главног претреса приступили:

**-заменик тужиоца за ратне злочине Веселин Мрдак,
-окривљени Зоран Вукшић, Слободан Стригић, Бранко Хрњак
и Велимир Бертић,
-браниоци адв. Ивана Томовић, адв. Павле Литричин, адв.
Бјелетић Радмила, адв. Мирослав Перковић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесмо ли успоставили везу са Жупанијским судом у Осијеку? Дobar дан, да ли се чујемо?

Судија Жупанијског суда у Осијеку Анте Кресић: Дobar дан колега, судац Кресић овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дobar дан.

Судија Жупанијског суда у Осијеку Анте Кресић: За данас су приступили све свједоци који су позвани, дакле Давор Таслицић, Жељко Обрадовић и Милан Дадић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли утврдили њихове податке?

Судија Жупанијског суда у Осијеку Анте Кресић: Јесам на основу особних исказница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Можемо онда почети. Нека уђе сведок Давор Таслицић.

Судија Жупанијског суда у Осијеку Анте Кресић: Таслицић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Таслицић, извињавам се.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Господине председниче, извините да Вас не бих прекидала ако ми дозволите да ако не завршимо пре пола 12 морала бих да изађем на седницу већа, па да ме мења колега Перковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Да Вас не бих прекидала у току.

СВЕДОК ДАВОР ТАСЛИЦИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду је. Дobar дан господине Таслицић.

Сведок ДАВОР ТАСЛИЦИЋ: Дobar дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се чујемо?

Сведок ДАВОР ТАСЛИЦИЋ: Чујемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Таслицићу, Ви сте овде позвани у својству сведока, прво ћемо узети Ваше личне податке. Испитани сте два пута, то је 2000. године и 2010. године у марту 30., па само да видимо Ваше личне податке, од оца Енеса, је ли тако?

Сведок ДАВОР ТАСЛИЦИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Професор повјести?

Сведок ДАВОР ТАСЛИЦИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боравиште Бели Манастир, Шандора Петефија 6?

Сведок ДАВОР ТАСЛИЦИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Место рођења је Бели Манастир, година рођења која је?

Сведок ДАВОР ТАСЛИЦИЋ: 1950.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде се води поступак против Зорана Вукшића, Слободана Стригића, Бранка Хрњака и Велимира Бертића, јесте ли у сродству са овим лицима или у завади?

Сведок ДАВОР ТАСЛИЦИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте. Ви ћете овде бити испитани у својству сведока, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Исто тако не морате да одговарате на питања која Вас односно неког Вашег блиског сродника може довести до тешке срамоте, кривичног гоњења или материјалне штете. Ја ћу Вам сада рећи текст заклетве и Ви је поновите за мноштво. Заклињем се.

Сведок ДАВОР ТАСЛИЦИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

Сведок ДАВОР ТАСЛИЦИЋ: Да ћу све пред судом што будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

Сведок ДАВОР ТАСЛИЦИЋ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок ДАВОР ТАСЛИЦИЋ: И ништа од онога што ми је познато нећу прешутити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као што сам рекао против ова четири лица води се поступак због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва за кривична дела која су извршена од августа 1991. године па до краја исте године, а ради се о противправном затварању, повређивању телесног интегритета, мучењу, нечовечном поступању и убиству више лица на територији Белог Манастира у овом периоду. Ви сте већ били испитивани.

Сведок ДАВОР ТАСЛИЦИЋ: Да, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има нешто да се дода од онога што сте тада рекли, да ли остајете при оном што сте рекли?

Сведок ДАВОР ТАСЛИЦИЋ: Не, ја понављам да оно што сам једном, два пута заправо дао овдје у судовима остајем при својој изјави, немам шта ни додати, то је то што сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте овде по предлогу Тужилаштва па ће прво тужилац да Вам поставља питања, да допуните нешто у Вашој одбрани ако има.

Сведок ДАВОР ТАСЛИЦИЋ: Немам шта да допуним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, сад ће, чућете питање господине.

Сведок ДАВОР ТАСЛИЦИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чујте прво питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан господине Таслицићу.

Сведок ДАВОР ТАСЛИЦИЋ: Добар дан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја заступам оптужбу у овом предмету, имајући у виду Ваше раније исказе и ово што сте мало час рекли да остајете при тим исказима, ја ћу Вам поставити само неколико питања да бисмо евентуално неке детаље и појединости евентуално боље разјаснили. У то време од августа месеца 1991. године па надаље пре него што сте тамо затворени или притворени као сте већ изјавили.

Сведок ДАВОР ТАСЛИЦИЋ: Ухићен, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте Ви живели и како је дошло, можете ли нам рећи тај дан и начин на који Вас је и ко Вас је ухапсио и одвео тамо у станицу полиције?

Сведок ДАВОР ТАСЛИЦИЋ: Драги господине тужитељу, ја сам дао свој исказ и не намеравам понављати оно што сам већ једном казао. Био сам и живио сам у Белом Манастиру као и сада што сада живим и дао сам исказ изволите исчитати из њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он Вас и пита то, је ли имате да допуните нешто у вези тога?

Сведок ДАВОР ТАСЛИЦИЋ: Немам шта да допуним.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала. Немам питања.

Сведок ДАВОР ТАСЛИЦИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана изволите. Нема. Онда ћу Вам поставити само једно питање ако нема одбрана. Окривљени имате ли питања? Не. Ево сад ћу Вам поставити једно питање. У Вашем првом исказу који сте дали 2000. године изјавили сте да сте видели како су ухватили Паву Земљака и његовог сина Владимира, где сте то видели?

Сведок ДАВОР ТАСЛИЦИЋ: Кроз свој прозор куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте то?

Сведок ДАВОР ТАСЛИЦИЋ: Преко пута моје, преко пута, у Белом Манастиру у улици Петефи Шандора, моја кућа се налази преко пута његове куће, а он је иначе био мој учитељ и професор итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада сте навели да су нека од ових лица дошли, ко је дошао да ли се сећате?

Сведок ДАВОР ТАСЛИЦИЋ: Не сјећам се више оно што сам рекао, мислим да је бесмислено је сада после 20 година постављати таква питања, оно што сам рекао рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само полако господине. Рекли сте овде да је био Велимир Бертић звани Векац и Зоран Вукшић звани Жућа.

Сведок ДАВОР ТАСЛИЦИЋ: Па вјеројатно је тако било јер сам ја, ја сам тамо станово, живио с њима заједно и сигурно је тако било што сам. Кажем слажем се са својим пређашњим исказом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вам поновим. Кад сте дошли.

Сведок ДАВОР ТАСЛИЦИЋ: Можете, можете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тренутак, само да чујете. Када сте дошли у просторије СУП-а Бели Манастир тада нисте видели Паву Земљака и његовог сина Владимира?

Сведок ДАВОР ТАСЛИЦИЋ: Не, нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи они нису били?

Сведок ДАВОР ТАСЛИЦИЋ: Не, не знам гдје су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Такође сте изјавили.

Сведок ДАВОР ТАСЛИЦИЋ: СУП је био велик знате, па је тамо свашта било и могло се догађати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте их видели. Добро. Има ли неких питања? Нема.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам што сте приступили као сведок.

Сведок ДАВОР ТАСЛИЦИЋ: Хвала Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека уђе сведок Жељко Обрадовић и нека провери режија зашто се снимак, у ствари снимак закочио. Сигнал немамо, слика.

СВЕДОК ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми сад не видимо да ли је неко уопште дошао. Можда нисмо на почетку рекли, да вам сад кажем да је Стипо Абришин умро, то сте добили. Да, ја сам разумео да је он умро. Добар дан. Господине Обрадовићу, да ли се чујемо?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Приђите мало ближе микрофону да би.

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Ријешено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте овде господине Обрадовићу позвани у својству сведока. Прво ћемо узети Ваше личне податке. Обрадовић Жељко од оца Радована, је ли тако?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте полицајац?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Са боравиштем Петловац, Звонка Бркића број 18?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: То је било, промијењено је али да ли је битно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Битно је, која је адреса?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Вуковар, Штросмајерова 7.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте 1967. године у Вуковару, је ли тако?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде се води поступак против Зорана Вукшића, Слободана Стригића, Бранка Хрњака и Велимира Бертића, да ли познајете ова лица?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у завади са неким од њих или у сродству?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Не, ништа од тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте овде у својству сведока, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Исто тако не морате да одговарате на питања која Вас, односно Вашег блиског сродника може довести до кривичног гоњења односно тешке срамоте и материјалне штете. Ја ћу Вам сада рећи текст заклетве, Ви поновите за мном. Заклињем се.

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу пред судом говорити само истину.

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Да ћу пред судом говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте већ дали своју изјаву 2000. године пред Општинским судом у Белом Манастиру, да ли остајете при ономе што сте тада рекли?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Па наравно да остајем, само што се не могу више детаља ни сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Само да Вам кажем, овде се води поступак против ова четири лица због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, то је период од августа 1991. године па до краја исте године. Стављено им је на терет противзаконито затварање више лица, телесно повређивање, нечовечно поступање, као и убиства више лица која су се у том периоду десила, а то су Адама Барића и чланова породице Чичак, оца и три сина. Ви сте већ дали свој исказ, рекли сте да остајете при њему, па ћемо онда пустити тужиоца да први

поставља питања ако нешто има да се дода, па ћемо на крају остали учесници у поступку. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дobar дан господине Обрадовићу, ја заступам оптужбу у овом предмету. Поставићу Вам неколико питања ради евентуалног разјашњења неких појединости. Да ли нам можете рећи у моменту избијања тих сукоба у августу месецу 1991. године шта се догађало у СУП-у Бели Манастир? Ко је отишао, ко је дошао, да ли је успостављена нека нова структура власти, полиције, неке нове организационе јединице? Шта нам можете рећи о томе уколико се сећате?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: За осми мјесец не могу ништа обзиром да нисам радио и нисам био тамо, негде тамо крајем деветог сам почео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте затекли крајем деветог месеца, да не понављам питање исто?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: У ком смислу, организацијском или?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био начелник, које су постојале организационе јединице и где сте, у којој сте Ви радили?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Ја сам радио као криминалистички техничар како прије рата, тако и за вријеме свих тих збивања, сад које тог момента био начелник моро бих се присјетити јер су се мијењали али постојала је крим. полиција, постојала је темељна полиција.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је познато у то време да ли су нека лица из Белог Манастира и околине привођена, довођена, саслушавана и како је с њима поступано?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Да, јесу, знам да јесу, само ко су ти људи то не знам јер сам слабо познавао, тек сам почео радити био тамо и слабо сам познавао људе. Знам да су довођени и одвођени, а што се дешавало точно и ко их је доводио не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате у ком делу те зграде су саслушавани, ако то знате?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: То не знам али могу претпоставити само, али не знам точно гдје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате да ли је било и ако јесте у ком делу зграде затворских тих просторија?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Да, било је у подруму и била је просторија криминалистичке технике у подруму.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте да сте познавали ове оптужене Вукшића, Стригића, Бертића и Хрњака.

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте поменули Хрњака, извињавам се?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Да, да, њега сам упознао касније. Он је однекуд дошао у Бели Манастир, па сам га упознао, а Вукшића сам знао прије јер је био поштар тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате у то време кад сте Ви били у полицији да ли је Вукшић био у полицији и ако јесте у којој организационој јединици?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Не бих рекао да је у полицији био, сад, а каква је њихова организациона јединица била то не знам, само знам да то није била полиција.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је носио и какву униформу?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Носили су неке зелене униформе, сад точно не могу је описати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли имате нека непосредна сазнања или сте чули посредно од других како се он понашао у то време, да ли је било проблема у његовом понашању, поступању, поготово у односу на притворена лица, довођење мештана?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Особно нисам свједочио ничему таквоме али сам доста тога чуо и вјерујем да је ту и било нечега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли нам рећи шта сте то чули?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Па чуо сам рецимо баш конкретно за обитељ Барић, чуо сам од многих људи да га је страх њега али сад конкретно што да има нешто не знам, не могу конкретно ништа Вам рећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли познавали Велимира Бертића?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он био у то време припадник полиције у Белом Манастиру, по Вашем сећању?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Вјерујте да ми је тешко одговорити на то јер какве су тамо биле припадности и ко је коме припадао то је мени баш тешко овога момента рећи. Знам рецимо конкретно био сам на очевиду где је убијена обитељ Чичак, баш нас је Велимир Бертић одвезао на то мјесто, а сад у ком је својству он тада био заиста не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Слободана Стригића јесте ли познавали у то време?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Упознао сам га нешто касније, тада не. Упознао сам га оно тијekom рата, не могу рећи када точно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он био припадник полиције редовне или резервног састава, по Вашем сазнању?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Не бих се могао тога сјетити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А овога Хрњака јесте ли га познавали?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Кажем тај човјек је дошао касније на подручје Барање, не знам вјерујте ни одакле, а знао сам га овако само именом и презименом да је то он, ништа друго.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте мало пре да сте посредно чули за тај брачни пар.

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Барић, Барић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Барић јесте. Који се на неки начин везује за Вукшића, да ли нам можете мало ближе рећи да ли се сећате шта сте то конкретно чули, каква је веза између Вукшића и тог брачног пара?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Оно што сам ја чуо? Сад не могу Вам више рећи одакле, који је извор, ко ми је то рекао, ни како, али се причало о томе, доста је времена прошло. Причало се о томе да је он починио то убојство и да је госпођа Барић преживела, сад то је све што ја знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Према овим подацима у нашим списима и мало час сте рекли да сте Ви као криминалистички техничар ишли на лице места у вези поводом убиства.

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Обитељи Чичак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте, оца и синова. Да ли се сећате по чијем налогу сте отишли, ко Вам је дао ту информацију и с ким сте отишли на лице места и ко Вам је рекао где је то лице места?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Онај ко је радио тог момента у државној служби у тадашњем том СУП-у Бели Манастир је упутио мене и оперативца, не могу се вјерујте сјетити кога, да се направи очевид јер су пронађена мртва тијела. Знам да нас је Велимир Бертић неким ципом одвезао на мјесто догађаја. С обзиром на стање тијела, нису сигурно била тамо дан или два, него можда чак три-четири јер су били потпуно црни већ је нешто наступило, промјене. Направио сам очевид, узети су трагови и то су моја сазнања, даље су оперативци радили своје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте могли, ако сте и површно погледали те лешеве, видети неке трагове повреда да ли од ватреног наоружања, од хладног оружја или тако нешто?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Да, сјећам се да је било од ватреног оружја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви познавали раније ову породицу?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Не, први пут сам тад чуо то презиме.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате, рекосте трагови од ватреног оружја, пошто су четворица ту у питању да ли се можете сетити, мада потпуно разумем да је то веома тешко прошло је много времена, на којим деловима тела сте приметили те трагове дејства ватреног оружја?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: То Вам заиста не могу одговорити јер тада је превише увиђаја рађено, убојстава, да ја једноставно више не могу повезати ко је на какав начин јер пуно је тога било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте на лицу места, да ли се можете сетити, пронашли неке чауре или нешто од оружја са којим је евентуално извршено то убиство?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Не могу сто посто сигурно тврдити али мислим да су чауре биле на мјесту догађаја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Један сведок, Миленко Стојић, који је према његовом тврђењу и подацима из документације био са Вама на лицу места приликом вршења тог увиђаја, помињао је, а што иначе нема у документацији, да су на лицу места пронађени патрони сачмаре, то није наведено у записнику у подацима које ми имамо таквих констатација нема. Први пут се тако нешто појављује у његовом исказу јер он је тако изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесмо ли у прекиду опет?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Не бих то могао потврдити јер не могу се сјетити тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чује се, у реду је, опет се слика зауставила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте евентуално могли уочити да су ти лешеве које сте већ затекли померани, да је неко контаминирао лице места?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Мислим да није, мени слика је пред очима, то су тијела, тих црних тијела али ја сад не могу вјерујте ми 20 година је прошло, али мислим да није било помјерено да су остављени како су убијени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана изволите.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Бранилац Зорана Вукшића. Господине Обрадовићу, данас сте изјавили да сте дошли крајем септембра месеца 1991. године у СУП и почели да радите, је ли тако, јесам ли тако добро разумела?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Па не знам, у деветом мјесецу негде је, али не могу Вам точно рећи када.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Тада када сте дошли да ли сте видели овде окривљеног Вукшића? Да ли сте га виђали у СУП-у?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Па искрено мислим да јесам, сад не могу точно да се сјетим, виђао га јесам сад да ли сам га виђао у полицији, да ли сам га виђао, ма виђао га јесам сад где точно. Знао сам га видјети и у СУП-у али кад се то дешавало и кад сам га виђао не могу точно рећи.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Тада када сте дошли у СУП да ли је он тада већ био рањен, да ли сте видели да ли је рањен?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Мислим да је, мислим да је. Не знам, морао бих погледати датуме неке па бих се онда сјетио јер знам да још нисам уопће радио у полицији док се дешавало то у Биљу, знам да је у Биљу рањен, сад кад је то шта било не знам точно али после тога сам дошао.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Овде се окривљеном Вукшићу ставља на терет да је хапсио и из дискриминаторских разлога припаднике друге

националности, да ли је Вама некада неко долазио и да кажем указивао на то да има проблема са Зораном Вукшићем конкретно?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Конкретно мени не, нити имам конкретна сазнања да је управо он доводио али говорим Вам какве су биле приче тада и да се говорило за њега да ради такве ствари.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Не, ја Вас питала да ли се Вама неко обратио?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Ја конкретно не. Конкретно мени не.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли сте Ви некада имали проблема са Зораном Вукшићем?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Не.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли је Вама претио или било на који начин Вас омаловажавао?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Не, никада.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Добро, хвала. У овом Вашем исказу из 2000. године изјавили сте да сте приликом увиђаја на салашу Карашево направили скице и фотографије, коме сте предали тај Ваш извештај или то што сте Ви урадили са увиђајем, да ли се сећате?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Процедура је врло једноставна и тако се радило како прије, тако тада, тако и сада. Када се предмет оформи зна се где се одлаже, остаје у полицији, један се дио прослеђује даље и све је прослеђено сигуран сам на тадашње Тужилаштво, како хоћете, а где је даље завршило то мене не питајте.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Добро. Реците ми у то време када сте Ви почели да радите у септембру месецу, да ли је у Белом Манастиру радило Тужилаштво, суд, да ли имате та сазнања?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Питате ме сад ствари на које је заиста тешко одговорити када је почело радити. Знам да су рађени очевиди, да је требало то документирати јер су почињени заиста злочини, а када је што точно оформљено и почело радити заиста не знам.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: А да ли Вам је познато поводом овог злочина, овог убиства, да ли је вођен какав поступак, шта се даље дешавало са овим предметом, да ли имате таквих сазнања?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Колико се ја сјећам да није.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: А да ли имате сазнање да ли је предмет прослеђен Тужилаштву?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Вјерујем да је, али то није било до мене, али вјерујем да је.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Када сте вршили увиђај да ли је било то место Карашево, тај напуштен салаш Карашево да ли сте приметили да ли је било прскотина крви?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Видите овако, обзиром на стање тијела и на начин на који смо дошли тамо кроз неко немогуће блато, не знам ни

како су нас довели ципом, вјерујем да су тијела киснула барем пар дана јер то је био такав период временски и није баш било трагова крви, тога се баш не сјећам, али сјећам се тијела и сјећам се да су била црна и сјећам се да је било чахура али сада точно којих не могу се сјетити.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: И само још једно питање, пошто сте изјавили да сте и раније радили у криминалистичкој техници, да ли на основу тога што сте видели на том напуштеном салашу, да ли можете овако по Вашем неком мишљењу ране које су настале, повреде на лешевима од које врсте наоружања односно од ког калибра настају такве повреде, да ли можете то мишљење Ваше просто на основу Вашег искуства?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: А тијела нису била баш у савршеном стању али вјерујем да је то било од војничког оружја, не могу се присјетити што је споменуте патроне не, не бих рекао, било је од војничког оружја од мањих калибара значи какви се користе у војне сврхе или тако нешто, сад милиметарска прецизност зрна је неизводиво рећи.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: У реду. Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, да ли има питања? Изволите.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Бранилац окривљеног Хрњака. Данас сте на питање тужиоца да ли познајете окривљеног Хрњака рекли да сте га касније упознали.

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Да.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: На записнику од 2000. године Ви кажете, ако ми дозволите господине председнице да цитирам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, цитирајте.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: «Бранка Хрњака поименично не знам али када бих га видео можда бих га и препознао па бих тада њему могао нешто више рећи да ли је виђан наоружан у униформи у станици милиције као ове остале». Моје питање је сада код ког исказа Ви остајете с обзиром да у овом исказу који сте дали из 2000. године сте изјавили да Хрњака поименично не знате, а када би га видели можда би га препознали, с обзиром да сте данас рекли касније да сте га упознали, је ли тако, мислим да је тако изјавио? Чисто ме интересује јесте ли Ви њега званично упознали?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Могу ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, само изволите.

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Сада кажем да знам ко је Бранко Хрњак, је ли Бранко, је ли, доста се тога протезало по именима и ликовима и онога момента можда нисам могао рећи точно име али сад знам о којој се особи ради, а сад ако сам се можда неспретно изразио, жао ми је.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Хвала и још једно питање везано за Зорана Вукшића. На овом записнику од 2000. године Ви се изјашњавате – «Зоран Вукшић звани «Жути» због свега оног».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: На записнику из 2000. године Ви кажете – «тај Зоран Вукшић звани «Жути» због свега онога што је учинио у вријеме окупације у Белом Манстиру и у Барањи, а што сам чуо од других, могао би бити међу првима у Хагу. Он је радио свашта што не ваља, бар колико је мени познато и што сам чуо по причању других». Моје питање је. шта је он то радио што не ваља, а што је Вама познато?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Ако сте пратили мало пре сам помињао да сам чуо како је људе и доводио, чуо сам за убојство Барићевих, чуо сам да је застрашивао људе, али ја конкретних сазнања немам и ако сте добро пратили, пише тамо – чуо сам.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Не, овде из 2000. године у записнику пише – «колико је мени познато и што сам чуо по причању». Дакле, да ли Ви имате нека непосредна сазнања, ево конкретно питање?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Немам непосредна, али прије тога пише, чуо сам, прочитали сте.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, има ли још питања, окривљени? Немају

окривљени питања, добро, ево овако, господине Обрадовићу, да ли познајете Милана Јарића?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био тада у то време у полицијској, тада је то била милиција САО Крајине?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Па колико ја мислим, да је био неки од заповедника, неке специјалне или нешто тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи постојала је нека специјална јединица?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Постојало је нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био у тој јединици, да ли је био неко од овде окривљених, да ли Вам је познато то?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Ја се сећам да је била такозвана јединица Бертића, ту су били наводно Вукшић и шта ја знам, не могу ја сада сва имена набројати, велики тамо прилив људи је био са разних страна које ја једноставно нисам познавао, али било је нешто, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате у ком саставу је та јединица била?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: То Вам не могу рећи, заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте исто тако изјавили да ове просторије које су била за задржавање, да је ту била и криминалистичка техника у подруму, је ли тако?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи спуштали сте се у криминалистичку технику.

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли виђали те људе који су били у тим ћелијама за задржавање?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био ту, да ли знате некога?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Не знам, никога нисам познавао особно, јер ја сам почео радити пар година прије, након тога сам две године провео у Загребу на школовању додатном, почео сам радити поново 1990. године, 1991. године је ово избило, а прије тога никада у Белом Манастиру нисам био, тако да нисам стигао људе уопште упознати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте упознали Здјеларевића?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био у то време?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Па био је неки од командира, јер знам да је прије рата био командир станице милиције Дарда, јер сам радио, кажем, а шта је точно, коју функцију, да ли је био начелник, да ли секретар, како већ, не знам ни ја више, не могу се сетити назива, али јесте нешто био високо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, виђали сте овде Зорана Вукшића. Да ли се сећате како је изгледао, да ли можете да га опишете у то време како је изгледао?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Како не, јак некакав је, браду мислим да је пустио риђу, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, шта је носио од наоружања?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Знам да је имао често револвер неки је имао, то сам виђао, мислим да је то било стандардно код њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате коју врсту револвера?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Не, не, али то ми је остало у сећању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се вратимо на ово место проналаска чланова породице Чичак. Кажете када сте дошли да је тада по Вама, нису ови лешеви померани. Да ли је био неко када сте Ви дошли тада, да ли је већ стигао неко пре Вас?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: Не, тада никога тамо није било, тада никога тамо није било, знам да смо долазили неким обилазним путевима, јер је било страховиуто блато, кише су биле тих дана, да смо једва стигли тамо, то се сјећам, а сада точно осталих детаља, тешко се могу присјетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се где су се налазили, у ком делу зграде или?

Сведок ЖЕЉКО ОБРАДОВИЋ: То је рушевна зграда сећам се, остали су само зидови, контуре, значи и ту негде у подножју тих зидова, да ли је

то некада била просторија, па делимично срушена или, углавном крова, тај простор нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту су били, кажете, били су црни, то смо већ и прочитали. Има ли питања, чланови већа? Хвала Вам господине Обрадовићу што сте дошли да сведочите.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека дође следећи сведок, Милан Дадић и да покушају режија да успостави везу.

СВЕДОК МИЛАН ДАДИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, господине Дадићу, да ли се чујемо?

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Чујемо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево опет се слика блокирала, да видимо. Јесте сагласни да испитамо сведока, да не би враћали. Господине Дадићу, Ви сте овде позвани у својству сведока, узећемо прво Ваше личне податке. Давали сте на записнику о саслушању сведока од 2000. године пред Општинским судом у Белом Манастиру, па ћемо само проверити да ли су то Ваши подаци од оца Емила, је ли тако?

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте пензионер?

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боравиште Бели Манастир, Осијечка 116?

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте 1952. године у Осијеку?

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде окривљене Зорана Вукшића, Слободана Стригића, Бранка Хрњака и Велимира Бертића познајете?

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Овог једног не познајем, а ову тројицу познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Како сте рекли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранка Хрњака не познајете?

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Њега не знам, можда да га видим, можда га знам, не могу повезати, али име ми ништа не говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте у завади са овим лицима или у сродству?

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Не, ни у сродству, ни у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде како сам рекао, у својству сведока, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, за које је прописана казна затвора. Исто тако, не морате да одговарате на постављена питања која Вас, односно Вашег блиског сродника може довести до гешке срамоте, кривичног гоњења или материјалне штете. Ја ћу Вам сада рећи текст заклетве и Ви поновите за мном – заклињем се.

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу пред судом говорити само истину.

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Да ћу пред судом говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: И да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, као што сам рекао, против ова четири лица подигнута је оптужница због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва за период од августа 1991. године па до краја исте године на територији општине Бели Манастир. Стављено им је на терет противзаконито затварање, повређивање телесног интегритета, застрашивање, мучење, нечовечно поступање, као и убиство више лица. Ви сте већ били испитани као сведок и дали сте свој исказ. Да ли има нешто да се дода од онога што сте тада рекли да допуните Ваш исказ из 2000. године? Господине Дадићу, да ли се чујемо? Не, изгубили смо контакт, режија, изгубили смо контакт са Жупанијским судом у Осијеку. Хало, чујемо се и видимо се, добар дан. Да ли нас чујете, господине Дадићу?

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули оно што сам малопре рекао, за шта се води кривични поступак против ова четири лица?

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Да, чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте 13. студеног 2000. године дали већ Ваш исказ. Да ли има нешто ново да се дода од онога што сте рекли?

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Нема ништа ново, ја сам и онда рекао да ја немам никаквих конкретних сазнања о томе, нити је то мене пуно интересовало шта се дешавало, ко је шта радио, са тим момцима или људима, назовите их како хоћете, можете их слободно питати, никада нисам био нити у завади, нити у неким посебно пријатељским односима, наше се све сводило на здраво-здрово и то је било то, нисмо радили у истој организационој јединици, нити сам ја био надређен њима, нити им био подређен, нити сам ја знао шта они раде, нити, а претпостављам да ни они нису знали шта ја радим, тако да не знам шта бих Вам ја могао рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, сада ће Вам постављати питања прво тужилац, зато што је предлог тужиоца да се Ви саслушате, тј. испитате као сведок, а онда ће и други учесници у поступку. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине Дадић, ја ћу Вам само поставити неколико питања ради евентуалног разјашњења неких појединости. У којој сте Ви организационој јединици у СУП Бели Манастир у то време радили, значи друга половина 1992. године?

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Па то је био Одсек за сузбијање криминалитета.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које врсте криминалитета?

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Тада још није било дефинисано, сви све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био начелник у то време у СУП?

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Начелник СУП-а?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Био је Светислав Вранић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте познавали овог Здјеларевић и ако јесте, у којој је он тада?

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Он је био секретар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим?

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Он је био секретар СУП-а.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате, ко је био командир СУП?

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Како мислите, секретар СУП је био Здјеларевић, начелник је био Вранић, онда су били даље шефови одсека и овај командири станица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је Вама био непосредно виши старешина?

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Милорад Обрадовић у то вријеме.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је познато у то време, да ли је било привођења и довођења неких људи у СУП Бели Манастир и ако јесте, где су саслушавани, ко их је саслушавао?

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Било је довођења људи, а сада ко их је саслушавао, ја не знам, ја знам да ја нисам никога саслушавао, нисам био за то задужен, тако да Вам са те стране не могу помоћи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви учествовали у довођењу, привођењу неких људи и по чијем наређењу?

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Не, не, никада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Изузев те Ваше организационе јединице, да ли Вам је познато у то време, да ли је у СУП-у Бели Манастир постојало још неких организационих јединица?

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Јесте, постојала је Станица милиције Бели Манастир, постојала је Станица милиције Дарда, па онда шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ближе микрофону да би Вас чули.

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Станица милиције Бели Манастир, Станица милиције Дарда, па онда не знам где су још биле станице милиције у Барањском Петровом Селу, Кнежевим Виноградима, у Батини.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли познавали у то време Зорана Вукшића, Слободана Стригића и Зорана Маџарца?

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И овог Велимира Бертића?

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате, да ли су они били припадници милиције СУП Бели Манастир у то време?

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Ја сам њих тамо виђао, којој су организационој јединици припадали, није ми то познато, знам да код нас нису били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли имате непосредна или посредна сазнања, да су нека од приведених лица у СУП Бели Манастир физички малтретирани, тучени, неки чак и убијени?

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Немам, непосредних сазнања немам, то што се причало касније, ко је шта радио, није ми познато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте рекли у изјави овој ранијој да нисте чули за убиство Адама Барића и рађавања његове супруге Ане Барић.

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Нисам, то сам чуо касније, али нисам чуо у оно време када је то било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сведок Здјеларевић између осталог у својој изјави једној је навео, да је од оперативца Дадић Милана сазнао за то, за убиство Адама Барића и рађавање његове супруге када су се вратили са увиђаја. Тај Дадић Милан је рекао да су убиство и рађавање жене извршили Зоран Вукшић звани «Жути» и Зоран Маџарац.

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: То је чиста лаж, то је чиста лаж, јер ја код Здјеларевића нисам ишао, он је био секретар, код њега су били Вукшић и ови су тамо били код њега, да ли су они припадали његовом уреду или неком другом то не знам, али он је могао имати далеко више сазнања него ја, он је био секретар, њему су се рачуни полагали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите одбрана.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: (бранилац Зорана Вукшића) Реците ми након избијања ратних сукоба, да ли сте Ви одмах почели да радите у СУП Бели Манастир?

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Да.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Реците ми, овде се окривљеном Вукшићу ставља на терет да је хапсио, затварао припаднике несрпске националности и тако даље. Да ли је неко од лица припадника хрватске националности, долазио код Вас, тражио помоћ или Вам је сугерисао да имају проблема са Вукшићем?

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Не, код мене није нико долазио.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли је неко тражио од Вас помоћ да им помогнете јер имају проблема са Вукшићем?

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Не.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Добро, данас сте рекли да сте за ова нека убиства чули нешто касније. Да ли можете да определите, када то касније, после колико времена?

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Откуд ја знам, након толико година, колико је то времена прошло, али то су чаршијске приче када су почеле колати, то је прошло времена и времена, а нико није спомињао имена ко би то могао бити.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Значи није се у то време причало о евентуалним починиоцима?

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Није, бар не у мом присуству.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Ова убиства су вршена, према сазнањима која ми овде имамо, у октобру месецу 1991. године.

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Не знам, не могу се сетити.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Немате таквих сазнања, када се то десило?

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Не знам, не знам стварно.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Реците ми, рекли сте да познајете Зорана Вукшића.

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Да.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли сте Ви конкретно некада имали неког конфликта са њим?

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Не, нити конфликта, нити нешто посебно, знам га као поштара у Белом Манастиру да је био, са његовим старијим братом сам ишао у основну школу и ето тако смо се знали, а никада ништа од заједничких послова нисмо имали, ни пре рата, ни за време ратних сукоба.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, окривљени, да ли Ви имате неких питања? Господине Дадићу у Вашем исказу који сте дали 2000. године рекли сте – «знам да јје у тој згради у подрумским просторијама било просторија у којој су смештени различити људи, али не из разлога извршеног привредног или имовинског криминалитета, него искључиво по другим основима». По којим то другим основима су они били ту лишени слободе, који су то основи били, кажете по другим, значи нису ни за привредни, нити за имовински криминалитет, за шта су они били доле?

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: То питање мени судија није поставио у том контексту, него касније, да ли је касније било каквих привођења и да ли сам ја учествовао у тим привођењима и да ли сам ја кога саслушавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ево ја ћу Вам поново прочитати – «моје радно место било је у згради милиције у Белом Манастиру. У оној главној згради, тамо сам долазио редовно на посао. Знам да је у тој згради у подрумским просторијама било просторија у којој су смештени различити људи, али не из разлога извршеног привредног или имовинског криминалитета, него искључиво по другим основима, а ја у те просторе једноставно нисам улазио», сада ћу Вам прочитати цео текст, «нисам хтио улазити, јер знао сам да бих ту могао срести неке своје познанике који би од мене тражили некакву интервенцију или помоћ, а знам да ја .ту не бих могао ништа помоћи». Зашто сте знали да не можете ништа да помогнете и зашто су они били ту, да ли Вам је то било познато, зашто нисте хтели да идете доле да видите познате?

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Ако је неко био доле, кога ја нисам привео и за чије привођење ја нисам знао, како да му ја помогнем и како да ја знам шта се дешава, због чега је доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете нисте хтели да силазите, а зашто нисте хтели да силазите?

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Зато што нисам имао ни потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули, да ли је било песама одоздо, јесу певала та притворена лица?

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Ја нисам чуо да су певали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко био извођен одатле, да ли је било повређених, да ли је неко вођен у Хитну помоћ или у Дом здравља?

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Не знам, не знам, то ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте исто, такође навели да сте видели Стригић Слободана и Вукшића – «мислим да су они били милиционери, видео сам их у истим униформама као што смо и ми остали носили». Да ли можете да нам то појасните, у којим униформама су они били, ако су били у униформама, Стригић и Вукшић?

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Били су у униформама милиције, полиције, како год хоћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су им биле униформе?

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Они су углавном ишли тамо код Здјеларевића и да ли су они са њим шта договарали, зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какве су им униформе, питање је, какве су им униформе биле? Знате, имате оне плаве, имате оне маскирне, имате.

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: То се не могу тачно сјетити, они су носили, неки су носили плаве униформе, неки су носили оне плаве маскирне униформе, ја сам радио у цивилу и онда једно време смо носили оне старе униформе од РСУП-а Хрватске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви видели када су провођена лица која су одвођена доле у те подрумске просторије, ко их је приводио?

Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Не, нити сам питао, нити ме је интересовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам рекао да сте питали, него да сте видели?
Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Нисам ни видео, јер кажем, моја канцеларија није била тамо и онда када сам излазио на терен, ја нисам видео.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да је постојала нека јединица за посебне намене?
Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Да, јесте, ја мислим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је водио ту јединицу, да ли се сећате?
Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Па ја мислим да је Јарић Милан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу овде окривљени били у тој јединици ли нису били?
Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Е то ја не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?
Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Стварно не знам којој су организационој јединици они припадали.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате можда, да ли је био Вукшић рањен?
Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га видели некада да је рањен, да је имао неку рану на себи?
Сведок МИЛАН ДАДИЋ: Не знам, не сећам се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте да ово није тачно што је Здјеларевић изјавио. Да ли има неких питања? Допунских питања нема.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам што сте дошли и што сте сведочили, слободни сте, можете да идете. Уједно би се одјавили са Жупанијским судом у Осијеку и захвалили се колеги, довиђења.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се данашњи главни претрес прекида.

Наставак се заказује за:

**11. новембар 2011. године, у 9 часова и 30 минута, у судници број 4,
где ће путем видеоконференцијске везе бити испитани сведоци
Томислав Стојановић, Милан Прусац и Јосип Шипош.**

Ђуро Опачић неће приступити, како смо добили извештај, због болести и старости, неће се одазвати позиву.

Завршено у 10 часова и 50 минута.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА

ВР 30755